

Osta ongelmajäte

Kuusi vuotta sitten se alkoi, mopoauton mankuminen. Silloin ei mieheni moiseen suostunut investoimaan, vaan esikoisemme joutui tyytymään skootteriin.

Kun kolme vuotta myöhemmin keskimmäisemme tuli mopoikään, marssin pankkiin ja otin lainaa. Siinä vaiheessa olin totaalisen väsynyt nuorisomme taksikuskina toimimiseen. Keskimmäisemme sai mopoauton, mikä oli tietystikin esikoisemme mielestä huutava vääryys ja miehen mielestä sula hulluus. Taisi kerrankin olla oikeassa.

Mopoon verrattuna mopoauto oli mielestäni perusteltu hankinta, koska sillä voi liikkua myös talvella ja kuljettaa jääkiekkovarusteita.

Vaikka mopoauto jossain määrin vähensikin kuljetustaakkaani, mielenrauhaani sen ei voi sanoa parantaneen. Koska olen mestari maalaamaan piruja seinille, ehdin monina iltoina jo nähdä poikani rekan ruhjomana, metsään liukastelleena tai tuulen tieltä paiskaamana. Mieltä ei kovinkaan paljon keventänyt jatkuva tarve korjata mopoautoa.

Ostimme mopoauton käytettynä. Kilometrejä siihen on kolmen vuoden aikana kertynyt tuhansia, mutta melkein taitaa ajopeli olla uudempi nyt kuin ostaessa. Kovin monta osaa siinä ei ole, jota ei olisi vähintään kertaalleen vaihdettu.

Poika huollatti menopeliään tunnollisesti, mutta siitä huolimatta muun muassa ovenkahvat jäivät käteen. Polttimoita sai alvariinsa olla vaihtamassa ja siinä touhussa meni etupuskuri vaihtoon. Vaikka lohkolämmitinkin hankittiin, käynnistyminen ei aina ollut lainkaan varmaa. Loppu viimeksi moottori ei sammunut, vaikka avaimen otti pois virtalukosta.

Sivulasit mopoautoon on vaihdettu kumpikin kertaalleen ja uusi kierros pitäisi aloittaa. Ensimmäisellä kerralla poika soitti ja kertoi lasin hajonneen, kun he kaverin kanssa olivat parkissa popittamassa. Voin vain kuvitella, mitä bassojytkke teki lapseni korville, kun kerran lasitkin särkyivät.

Toisella kerralla saimme kuulla, että Aixamien tyyppivikana on sivulasien hajoaminen. Kuulemma hajoavat, jos ikkuna on jäänyt auki, kun ovea avataan ja suljetaan. No opittiinko siitä jotain? Ei tietenkään.

Mopoautoa ostaessa en kuvitellut sijoittavani kultakaivokseen. Vaan enpä arvannut, että rahaa palaisi toinen mokoma remontteihin. Tai että lakimuutosten johdosta jopa uudenkarhealle mopoautolle olisi hankala löytää ostajaa. Toisaalta rahaa on nyt tuohon rakkineeseen käytetty niin paljon, että raaskiiko siitä enää luopuakaan.

Jos tällä myyntipuheella kiinnostuit, ota ihmeessä yhteyttä. Saat halvalla ikiliikkujan, josta vain pakki, sivulasi ja ovenkahvat puuttuvat. Tai vaihtoehtoisesti voit ostaa poppivehkeet ja kaupanpäällisiksi saat ongelmajätteen.

Marika Timonen